

Sygn. akt V Pz 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie: Przewodniczący: S.S.O. Agnieszka Leżańska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. A. (1)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o odprawę pieniężną i nagrodę jubileuszową

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 marca 2013 roku, sygn. akt V Pz 36/13

postanawia:

odrzuć zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 marca 2013 roku, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sprawie o sygn. akt: V Pz 36/13, oddalił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 4 stycznia 2013 roku oraz zasądził od powódki D. A. (2) na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. kwotę 225 zł., (słownie: dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe. Jak wynika z treści uzasadnienia, Sąd wydając przedmiotowe postanowienie, oparł się na treści art. 98 k.p.c. oraz przepisach § 2 w zw. z § 6 pkt 4 w zw. § 11 ust. 1 pkt 2 oraz § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349 ze zm.).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik powódki, który działając w oparciu o art. 394² § 1 k.p.c. zaskarżył je w zakresie zasądzenia od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu (punktu 2 orzeczenia), wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez odstąpienie od obciążenia powódki kosztami procesu.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podniosła, iż przedmiotowa sprawa miała charakter pracowniczy, co daje podstawę do zastosowania zasady słuszności, wyrażonej w art. 102 k.p.c., powódka wystąpiła bowiem przeciwko stronie pozwanej o zapłatę odprawy i nagrody jubileuszowej na skutek rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem przez pracodawcę na podstawie art. 10 pkt. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. Powódka miała podstawę do wytoczenia powództwa, albowiem pozwana Spółka nie wypłaciła nawet podstawowej odprawy przysługującej na podstawie ww. przepisów. Powódka, otrzymując w trakcie zatrudnienia u pozwanego pracodawcy wynagrodzenie w wysokości około 1.000,00 złotych miesięcznie nie była w stanie poczynić oszczędności finansowych na potrzeby postępowania sądowego. Od momentu utraty pracy powódka nie pracuje. Zapłata kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zdaniem skarżącego, przekracza jej możliwości finansowe. Kwota 935, 00 zł zasądzona na rzecz powódki od strony pozwanej wyrokiem Sądu I instancji w dniu 28 września 2012 roku, mimo prawomocności orzeczenia, nie

została zapłacona do dnia wniesienia niniejszego zażalenia. Sytuacja życiowa i materialna powódki w chwili obecnej jest niekorzystna, zaś jej wiek nie daje szansy na znalezienie pracy. Wniesienie zażalenia na postanowienie Sądu I instancji z dnia 4 stycznia 2013 roku miało na celu doprowadzenie do uzyskania uzasadnienia wyroku Sądu I instancji, dające możliwość wniesienia apelacji. Powódka, zdaniem skarżącego, nie powinna ponosić odpowiedzialności za omyłkowe sformułowanie wniosku o sporządzenia uzasadnienia wyroku w sprawie przez pełnomocnika.

Konkludując pełnomocnik powódki wskazał, iż nieobciążanie D. A. (2) kosztami zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe w okolicznościach w/w wskazanych jest zasadne, tym bardziej, iż w ocenie skarżącego, w ocenie skarżącej, nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej nie uzasadnia zasądzenia wskazanej w postanowieniu kwoty, gdyż zastępstwo sprowadzało się do złożenia krótkiej odpowiedzi i nie wymagało udziału w rozprawie.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu.

Pełnomocnik powódki, wnosząc przedmiotowe zażalenie, jako podstawę prawną zaskarżenia wskazał przepis art. 394² § 1 k.p.c., regulującego tzw. instytucję odwołania poziomego, dającą stronom prawo do zaskarżania zażaleniem postanowień wydanych przez sąd drugiej instancji. Uwadze skarżącego uszedł jednak fakt, iż przedmiotowa instytucja nie ma zastosowania do postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, a takim właśnie przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Wszak skarżący, wnosząc przedmiotowe zażalenie, zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 marca 2013 roku, wydane w sprawie o sygn. akt: V Pz 36/13, mocą którego Sąd ten oddalił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Rejonowego –Sądu Pracy w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 4 stycznia 2013 roku oraz zasądził od powódki D. A. (2) na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. kwotę 225 złotych , tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe. Zgodnie zaś z treścią art. 394²§ 1 KPC na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, **z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.**

Dlatego też, mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 §1 i 2 k.p.c., zażalenie odrzucił, jako niedopuszczalne.